

การศึกษาการยอมรับการจัดการเรียนรู้แบบอีเลิร์นนิงของอาจารย์และนิสิต
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน*

A Study of teaching and learning acceptance of E-learning for teachers and
undergraduate students Kasetsart University, Kamphaeng Saen Campus

นภาพรณ ฉัตรณีนุจรเจริญ**

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยเรื่องนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการยอมรับการเรียนการสอนอีเลิร์นนิงของอาจารย์และนิสิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ประชากรที่ใช้ศึกษา ประกอบด้วยอาจารย์ จำนวน 15 คน และนิสิต จำนวน 369 คน ผลการวิจัยพบว่า ผู้สอนยอมรับที่จะใช้อีเลิร์นนิงในรูปแบบของสื่อเสริม ร่วมกับการใช้การสอนหน้าชั้นเป็นหลัก เพื่อช่วยพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน เพิ่มแหล่งค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติมของผู้เรียน และเป็นการพัฒนาการสอนของผู้สอนให้มีความทันสมัยมากยิ่งขึ้น และเกิดประโยชน์ ซึ่งผลจากการที่ผู้สอนได้นำอีเลิร์นนิงมาสอนในรูปแบบของสื่อเสริมนั้น ทำให้นิสิตมีระดับการยอมรับการเรียนการสอนแบบอีเลิร์นนิง ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.85$ S.D = 66) ส่งผลให้นิสิตรับรู้ถึงความง่าย ในการใช้อีเลิร์นนิง อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} =3.83$ S.D = 62) รับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้อีเลิร์นนิง อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} =3.87$ S.D = 64) และส่งผลให้นิสิตมีความตั้งใจในการใช้กระบวนการเรียนการสอน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} =3.86$ S.D = 73) ซึ่งผลการเปรียบเทียบระดับการยอมรับการเรียนการสอนแบบอีเลิร์นนิงของนิสิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน พบว่าเพศ และประสบการณ์การใช้คอมพิวเตอร์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนกลุ่มสาขาวิชา และความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับอีเลิร์นนิง พบว่า ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

Abstract

This research aims to study the factors that affect teaching and learning through E-learning. The research samples are university instructors and students who are in the integrated learning program at Kasetsart University. The survey method that is used as the research methodology aims to 1) to study the adoption of e-learning and teaching-learning of undergraduate students and teachers in the integrated learning program, at Kasetsart University; 2) to compare the level of students' adoption in teaching and

* บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของสารนิพนธ์ระดับปริญญาโทบัณฑิต หลักสูตรปริญญาโทศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ เรื่อง การศึกษาการยอมรับการเรียนการสอนอีเลิร์นนิงของอาจารย์ และนิสิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน

** กองบริการการศึกษา (กำแพงแสน) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน E-mail Address : kpsnpp@ku.ac.th โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฐาปณีย์ ธรรมเมธา เป็นที่ปรึกษาสารนิพนธ์

learning by e-learning in student that have different sex computer skill compete experience. There are two groups of research samples. The first samples are 15 university instructors who were selected by selective sampling.

A structured interview was used as the research method for data collecting. The second samples are 369 students who attended courses in the integrated learning program. They were selected by stratified sampling. The data was analyzed by statistic method that used frequency, percentage, means ($\bar{X}$) standard deviation (S.D), Independent t-test, and f-test were used for data analysis.

The research findings were as follows:

1. Acceptance level of university instructors on teaching and learning though e-learning is high statistic data. From research analysis, it presents that the research samples realize that the teachers' role is the heart of student's learning. They believe that teaching and learning processes do not happen only in the classroom. The teacher is enhanced to be effective technological users for teaching and learning. E-learning is acceptable way for enhancing teachers to learn new things such as new teaching and learning activities. The level of students, perception on teaching and learning though e-learning in the course of integrated learning program, at Kasetsart University. Overall, the maximum level of student's perception on teaching and learning through e-learning ($\bar{X}$ = 3.85 S.D = 66). From data analysis, it presents that the level of perceived ease of use of e-learning at a maximum level ($\bar{X}$ = 3.83 S.D = 62), the perceived benefits of using technology in teaching and learning though e-learning at a maximum level ($\bar{X}$ = 3.87 S.D = 64) and the intention of the process of teaching and learning though e-learning at a maximum level ($\bar{X}$ = 3.86 S.D = 73)

2. Comparative result of acceptance level of students on teaching and learning though e-learning, in the course of integrated learning program, at Kasetsart University, presents that gender and computer experience are significant on the level of student's perception on teaching and learning through e-learning at Level of Significant 0.5.

บทนำ

ปัจจุบันความเจริญก้าวหน้าของเทคโนโลยีเครือข่ายคอมพิวเตอร์มีบทบาทในการศึกษาเป็นอย่างมากในการนำองค์ความรู้ที่ได้จากการศึกษาผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตไปประยุกต์ใช้กับงานให้เกิดประโยชน์สูงสุดจากความนิยมใช้งานบนเว็บเพื่อสืบค้นและใช้ประโยชน์จากข้อมูลเป็นส่วนผลักดันสำคัญ

อย่างยิ่งที่กระตุ้นให้สถาบันการศึกษาทุกระดับทั่วโลกได้พยายามใช้ประโยชน์ และหันมาให้ความสนใจที่จะพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้เป็นการจัดการเรียนการสอนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่เรียกกันว่าอีเลิร์นนิ่ง การจัดการเรียนการสอนแบบอีเลิร์นนิ่งของสถาบันการศึกษาและผู้สอนทำได้ง่ายขึ้นมากเมื่อเทียบกับอดีตที่ผ่านมาจากประโยชน์และประสิทธิภาพของระบบดังกล่าวประกอบทำให้สถาบันการศึกษาต่างมุ่งพัฒนาการเรียนการสอนแบบอีเลิร์นนิ่ง ดังจะเห็นได้ว่าสถาบันการศึกษาต่างๆ โดยเฉพาะสถาบันอุดมศึกษาต่างก็ตั้งเป้าหมายที่จะเป็น Cyber University, e-University หรือ Virtual University ในอนาคตอันใกล้นี้ ระบบการเรียนการสอนแบบอีเลิร์นนิ่งจะกลายเป็นเครื่องมือที่สถาบันอุดมศึกษาใช้เป็นกลยุทธ์ในการสร้างคุณภาพของการศึกษาของตนเอง

ปัจจุบันมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์นำระบบอีเลิร์นนิ่ง มาช่วยสนับสนุนการเรียนการสอนในห้องเรียนและนอกห้องเรียน เช่น แผนการสอนออนไลน์ปฏิทินกิจกรรมการสอนรับส่งการบ้านผ่านเว็บแบบทดสอบและประเมินผลและอื่นๆอีกมากมาย ระบบเหล่านี้จะช่วยให้การถ่ายทอดแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างผู้สอนและผู้เรียนไม่ถูกจำกัดด้วยเวลาและสถานที่ ซึ่งระบบอีเลิร์นนิ่งถือว่าเป็นตัวเชื่อมโยงระหว่างนิสิตกับอาจารย์บนโลกไซเบอร์ ทำให้เกิดรูปแบบการเรียนการสอนแบบใหม่ที่สามารถนำอุปกรณ์เครื่องมือในการสอน เช่นบทเรียนออนไลน์ เป็นต้น เก็บรวบรวมไว้บนเครือข่ายของมหาวิทยาลัยทำให้นักศึกษาสามารถติดต่อกับอาจารย์หรือเข้าไปดาวน์โหลดข้อมูลได้ทันทีทางมหาวิทยาลัย จึงใช้ระบบดังกล่าวเป็นหลัก ถึงแม้ว่าการจัดการเรียนการสอนแบบอีเลิร์นนิ่งจะมีความทันสมัยและลดปัญหาด้านจำนวนผู้สอนต่อรายวิชาได้ แต่ปัจจุบันพบว่า อาจารย์ผู้สอนไม่เห็นถึงความสำคัญในการนำระบบอีเลิร์นนิ่งไปใช้ โดยศึกษาจากจำนวนคอร์สแวร์ที่อยู่บนระบบอีเลิร์นนิ่งของมหาวิทยาลัยพบว่าความสำเร็จในด้านการจัดการเรียนการสอนอีเลิร์นนิ่งยังอยู่ในระดับที่ไม่น่าเป็นที่พึงพอใจ เนื่องจากไม่ได้รับความสนใจจากอาจารย์และนิสิตมากนัก จากงานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนแบบอีเลิร์นนิ่งแสดงให้เห็นว่าปัจจัยที่สำคัญที่สุดในการประสบความสำเร็จในการจัดการเรียนการสอนโดยใช้อีเลิร์นนิ่งนั้น คือบทบาทของอาจารย์ผู้สอนในการยอมรับและเห็นความสำคัญของการจัดการเรียนการสอนแบบอีเลิร์นนิ่งย่อมจะส่งผลต่อการปฏิบัติการสอนของอาจารย์ในห้องเรียน หากว่าอาจารย์ผู้สอนไม่ให้การยอมรับหรือไม่เห็นความสำคัญต่อการจัดการเรียนการสอนโดยอีเลิร์นนิ่งแล้วการพัฒนาระบบการเรียนการสอนแบบอีเลิร์นนิ่งของสถาบันนั้นๆ ก็ยากที่จะประสบผลสำเร็จดังนั้นในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยมีความสนใจที่ศึกษาถึงการยอมรับการเรียนการสอนแบบอีเลิร์นนิ่งของอาจารย์ในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน เพื่อหาความสัมพันธ์ของการรับรู้ประโยชน์การรับรู้ความง่ายและพฤติกรรมแนวโน้มที่จะใช้อีเลิร์นนิ่งกับตัวแปรภายนอกของอาจารย์และนิสิตในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน โดยประยุกต์แบบจำลอง Technology Acceptance Model (TAM) ของ Davis (1989) ซึ่งเป็นทฤษฎีที่นิยมใช้อธิบายความสัมพันธ์ของสาเหตุและผลลัพธ์ของการยอมรับหรือปฏิเสธการใช้เทคโนโลยีใหม่ๆ ได้อย่างดี มาเป็นกรอบการศึกษาระบบอีเลิร์นนิ่งอันเป็นเทคโนโลยีใหม่ที่จะเข้ามาเปลี่ยนแปลงระบบการเรียนการสอนแบบเดิมของอาจารย์และนิสิตจากกรอบแนวคิดของ TAM พฤติกรรมที่มีแนวโน้มจะใช้เทคโนโลยี (Behavioral Intention to Use) ของอาจารย์และนิสิตนั้นจะเกิดจากการใช้เทคโนโลยี (Attitude

toward Using) ซึ่งดังกล่าวมีสาเหตุมาจากการรับรู้ถึงประโยชน์ที่รับรู้ (Perceived Usefulness) และการรับรู้ในความสะดวก (Perceived Ease of Use) ของการนำเทคโนโลยีมาใช้ผลการวิจัยนี้ ซึ่งกรอบแนวคิดใหม่ที่สำคัญที่ เดวิส ได้ให้ความสำคัญกับตัวแปรภายนอก ความเชื่อ และประพจน์ พบว่าตัวแปรภายนอก (External Factors) ได้แก่ ลักษณะส่วนบุคคล และลักษณะขององค์การนั้นมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยี นอกจากนี้ โรเจอร์ (Rogers 1983, อ้างถึงใน สกาวเดือน ปธนสมิทธิ์ 2540 : 27 – 29) ได้กล่าวว่า การที่บุคคลจะตัดสินใจยอมรับหรือปฏิบัตินวัตกรรมขึ้นอยู่กับปัจจัย ซึ่งปัจจัยเกี่ยวกับตัวผู้รับนวัตกรรมก็เป็นส่วนสำคัญ การที่บุคคล จะยอมรับนวัตกรรม ผู้รับมีความพร้อม สามารถนำไปใช้วางแผน เพื่อให้การบริหารจัดการระบบอีเลิร์นนิ่งของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน มีประสิทธิภาพมากขึ้นนอกจากนี้ยังสามารถใช้เป็นกรณีศึกษาสำหรับนักวิจัยหรือหน่วยงานอื่นๆ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่ทำการศึกษายอมรับการเรียนการสอนแบบอีเลิร์นนิ่งของอาจารย์และนิสิต โครงการวิทยานิพนธ์การ มหาวิทยาลัยเกษตร ศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน เพื่อประโยชน์ในการนำผลของการวิจัยไปใช้เป็นข้อมูลเสนอให้ผู้บริหารและบุคลากรที่เกี่ยวข้องสามารถใช้ในการตัดสินใจที่จะสนับสนุนและส่งเสริมการใช้นวัตกรรมทางด้านอีเลิร์นนิ่งรวมทั้งเพื่อใช้พัฒนาปรับปรุงแก้ไขและเปลี่ยนแปลงระบบการเรียนการสอนให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรและเป้าหมายของสถาบันการศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

1. ศึกษาการยอมรับการเรียนการสอนแบบอีเลิร์นนิ่งของอาจารย์ และนิสิต โครงการวิทยานิพนธ์การ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน
2. เปรียบเทียบระดับการยอมรับการเรียนการสอนแบบอีเลิร์นนิ่งของนิสิต โครงการวิทยานิพนธ์การ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน

วิธีการวิจัย

การศึกษาวิจัย เพื่อศึกษาการยอมรับการเรียนการสอนแบบอีเลิร์นนิ่งของอาจารย์ และนิสิต กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ อาจารย์ จำนวน 15 คน โดยวิธีการแบบเจาะจง (Purposive sampling) เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง และ นิสิต จำนวน 369 คน โดยวิธีการสุ่มแบบชั้นภูมิ (Stratified sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า มีการเก็บข้อมูลดังนี้

1. ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม หาคำถาม และคำร้อยละ
2. ความรู้เกี่ยวกับความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการเรียนการสอนแบบอีเลิร์นนิ่ง (e-Learning Framework) โดยใช้แบบทดสอบปรนัยแบบถูก-ผิด (Objective Test)
3. ระดับการยอมรับการเรียนการสอนอีเลิร์นนิ่งของนิสิต การรับรู้ความยากง่ายในการใช้เทคโนโลยี การรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้เทคโนโลยี ความตั้งใจในการใช้กระบวนการเรียนการสอนอีเลิร์นนิ่ง ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4. การเปรียบเทียบระดับการยอมรับการเรียนการสอนแบบอีเลิร์นนิ่งของนิสิตโดยใช้ สถิติ T-test แบบ independent สถิติ F-test (one-way ANOVA)

ผลการวิจัย

การศึกษาการยอมรับการเรียนการสอนอีเลิร์นนิ่งของอาจารย์และนิสิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัย ภาคเรียนที่ 2 ในปีการศึกษา 2554 ได้แก่ อาจารย์ โครงการวิชาบูรณาการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน รวมทั้งหมด 150 คน กลุ่มตัวอย่างได้แก่ อาจารย์คณะเกษตร กำแพงแสน คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา คณะวิศวกรรมศาสตร์ กำแพงแสน คณะศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์ คณะละ 3 คน คัดเลือกโดยแบบเจาะจง และนิสิต โครงการวิชาบูรณาการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน จำนวน 369 คน กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นิสิตคณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ จำนวน 128 คน นิสิตคณะเกษตร กำแพงแสน จำนวน 79 คน นิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ กำแพงแสน จำนวน 85 คน นิสิตคณะศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์ จำนวน 63 คน และนิสิตคณะวิทยาศาสตร์กีฬา จำนวน 14 คน คัดเลือกโดยสุ่มแบบแบ่งชั้น

1. การยอมรับการจัดการเรียนการสอนแบบอีเลิร์นนิ่งของอาจารย์ โครงการวิชาบูรณาการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ผู้สอนส่วนใหญ่เห็นความสำคัญในการนำเทคโนโลยีมาใช้ควบคู่กับการสอน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถหาความรู้เพิ่มเติมด้วยตนเอง เนื่องจากการเรียนการสอนแบบอีเลิร์นนิ่ง ทำให้ผู้เรียนเกิดความคุ้นเคยกับเทคโนโลยี กลายเป็นคนที่พร้อมในการเรียนรู้สิ่งใหม่และเป็นการพัฒนาสื่อการสอนของผู้สอนให้ทันสมัยและความต้องการของผู้เรียน โดยมีผู้สอนเป็นผู้แนะนำในการค้นคว้า และคงใช้รูปแบบการสอนในชั้นเรียนเป็นหลัก เพราะบางวิชาต้องเรียนรู้จากตัวอย่างหรือประสบการณ์จริง จำเป็นที่จะต้องปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและผู้สอนโดยการสอดแทรกคุณธรรมและจริยธรรมเข้าไป และยังพบว่าปัจจัยที่ผู้สอนไม่นำอีเลิร์นนิ่งมาใช้ในการเรียนการสอนเต็มรูปแบบ คือ ปัจจัยด้านผู้สอน ปัจจัยด้านเทคโนโลยี และปัจจัยด้านการออกแบบส่วนเชื่อมต่อ ซึ่งปัจจัยเหล่านี้เป็นปัจจัยสำคัญสำหรับผู้สอนที่ช่วยตอบสนองความต้องการของผู้เรียนไม่ให้ผู้เรียนรู้สึกเบื่อหน่าย และตรงตามวัตถุประสงค์ของบทเรียนนั้นๆ ผู้สอนส่วนใหญ่จึงเห็นว่าการที่จะนำอีเลิร์นนิ่งมาใช้ในการเรียนการสอนนั้นต้องสะดวกต่อตัวผู้สอน และไม่เป็นการเนื่องจากผู้สอนมีภาระสอน

2. ผลการวิเคราะห์ระดับการยอมรับการเรียนการสอนแบบอีเลิร์นนิ่งของนิสิต ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.85$ S.D = 66) ด้านการรับรู้ถึงความง่าย อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.83$ S.D = 62) ด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.87$ S.D = 64) และด้านความตั้งใจในการใช้ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.86$ S.D = 73)

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการรับรู้ถึงความง่ายในการใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอนแบบอีเลิร์นนิ่ง การรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอนแบบอีเลิร์นนิ่ง และความตั้งใจในการใช้กระบวนการเรียนการสอนแบบอีเลิร์นนิ่ง ของนิสิตโครงการวิชาบูรณาการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน (n=369)

ระดับการยอมรับกระบวนการเรียนการสอนแบบอีเลิร์นนิ่ง	$\bar{X}$	S.D	ระดับ	ลำดับ
การรับรู้ถึงความง่ายในการใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอนแบบอีเลิร์นนิ่ง	3.83	.62	มาก	3
การรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอนแบบอีเลิร์นนิ่ง	3.87	.64	มาก	1
ความตั้งใจในการใช้กระบวนการเรียนการสอนแบบอีเลิร์นนิ่ง	3.86	.73	มาก	2
รวม	3.85	.66	มาก	

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการยอมรับกระบวนการเรียนการสอนแบบอีเลิร์นนิ่งของนิสิตโครงการวิชาบูรณาการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน พบว่า มีระดับการยอมรับกระบวนการเรียนการสอนแบบอีเลิร์นนิ่ง อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.85$, S.D = .66) การรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้เทคโนโลยีการเรียนการสอนแบบอีเลิร์นนิ่ง ($\bar{X} = 3.87$, S.D = .64) ความตั้งใจในการใช้กระบวนการเรียนการสอนแบบอีเลิร์นนิ่ง ($\bar{X} = 3.86$, S.D = .73) การรับรู้ถึงความง่ายในการใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอนแบบอีเลิร์นนิ่ง ($\bar{X} = 3.83$, S.D = .62)

ตารางที่ 2 แสดงการเปรียบเทียบระดับการยอมรับการเรียนการสอนแบบอีเลิร์นนิ่งของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ด้านการรับรู้ถึงความง่าย ด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ ด้านความตั้งใจในการใช้ จำแนกตามเพศ (n=369)

ระดับการยอมรับการเรียนการสอนแบบอีเลิร์นนิ่ง	เพศ	จำนวน	$\bar{X}$	S.D.	t	df	P-value
1. ด้านการรับรู้ถึงความง่าย	ชาย	143	3.92	0.61	2.150*	367	0.032
	หญิง	226	3.78	0.61			
2. ด้านรับรู้ถึงประโยชน์	ชาย	143	3.99	0.62	2.905*	367	0.004
	หญิง	226	3.80	0.64			
3. ด้านความตั้งใจในการใช้	ชาย	143	3.97	0.70	2.314*	367	0.021
	หญิง	226	3.79	0.72			
รวม	ชาย	143	3.97	0.61	2.771*	367	0.006
	หญิง	226	3.79	0.59			

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบระดับการยอมรับการเรียนการสอนแบบอีเลิร์นนิ่งของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน พบว่า นิสิตที่มีเพศต่างกันจะมีความคิดเห็นต่อระดับการยอมรับการเรียนการสอนแบบอีเลิร์นนิ่งแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายด้านทั้ง 3 ด้าน พบว่า นิสิตที่มีเพศต่างกันจะมีความคิดเห็นต่อระดับการยอมรับการเรียนการสอนแบบอีเลิร์นนิ่งแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในด้านการรับรู้ถึงความง่าย ด้านรับรู้ถึงประโยชน์ และด้านความตั้งใจในการใช้ โดยเพศชายมีความคิดเห็นต่อการยอมรับการเรียนการสอนแบบอีเลิร์นนิ่งมากกว่าเพศหญิงทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านการรับรู้ถึงความง่าย ด้านรับรู้ถึงประโยชน์ และด้านความตั้งใจในการใช้

ตารางที่ 3 แสดงการเปรียบเทียบระดับการยอมรับการเรียนการสอนแบบอีเลิร์นนิ่งของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน จำแนกตามประสบการณ์ใช้คอมพิวเตอร์ (n=369)

ตัวแปร	ความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P-value
1. ด้านการรับรู้ถึงความง่าย	ระหว่างกลุ่ม	2	3.766	1.883	4.966*	0.007
	ภายในกลุ่ม	366	138.785	0.379		
	รวม	368	142.551			
2. ด้านรับรู้ถึงประโยชน์	ระหว่างกลุ่ม	2	4.368	2.184	5.430*	0.005
	ภายในกลุ่ม	366	147.200	0.402		
	รวม	368	151.568			
3. ด้านความตั้งใจในการใช้	ระหว่างกลุ่ม	2	3.814	1.907	3.755*	0.024
	ภายในกลุ่ม	366	185.876	0.508		
	รวม	368	189.691			
4. ภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	2	3.916	1.958	5.441*	0.005
	ภายในกลุ่ม	366	131.702	0.360		
	รวม	368	135.618			

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบระดับการยอมรับการเรียนการสอนแบบอีเลิร์นนิ่งของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน จำแนกตามประสบการณ์ใช้คอมพิวเตอร์ พบว่า นิสิตที่มีประสบการณ์ใช้คอมพิวเตอร์ ต่างกันจะมีความคิดเห็นต่อการยอมรับการเรียนการสอนแบบอีเลิร์นนิ่ง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายด้านทั้ง 3 ด้านพบว่า นิสิตที่มีประสบการณ์ใช้คอมพิวเตอร์ ต่างกันจะมีความคิดเห็นต่อระดับการยอมรับการเรียนการสอนแบบอีเลิร์นนิ่งแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในด้านการรับรู้ถึงความง่าย ด้านรับรู้ถึงประโยชน์ และด้านความตั้งใจในการใช้ และเมื่อทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD สามารถแสดงผลได้ดังตารางที่ 4-8

ตารางที่ 4 การเปรียบเทียบระดับการยอมรับการเรียนรู้การสอนแบบอีเลิร์นนิ่งของนิสิต
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ด้านภาพรวม จำแนกตามประสบการณ์
ใช้คอมพิวเตอร์ (n=369)

ประสบการณ์ใช้คอมพิวเตอร์	$\bar{X}$	พื้นฐานเกี่ยวกับการใช้คอมพิวเตอร์		
		ดีมาก	พอใช้	ไม่ดี
ดีมาก	4.07	-	0.284 (0.001)*	0.192 (0.051)
พอใช้	3.79		-	-0.091 (0.222)
ไม่ดี	3.88			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนิสิตต่อระดับการยอมรับการเรียนรู้การสอนแบบอีเลิร์นนิ่งเป็นรายคู่ พบว่า มีความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนิสิตต่อระดับการยอมรับการเรียนรู้การสอนแบบอีเลิร์นนิ่ง ในด้านภาพรวม จำแนกตามประสบการณ์ใช้คอมพิวเตอร์ จำนวน 1 คู่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ ระหว่างประสบการณ์ใช้คอมพิวเตอร์ ระดับดีมาก กับ ประสบการณ์ใช้คอมพิวเตอร์ ระดับพอใช้ โดยพบว่านิสิตกลุ่มที่มีประสบการณ์ใช้คอมพิวเตอร์ ระดับดีมาก มีความคิดเห็นต่อระดับการยอมรับการเรียนรู้การสอนแบบอีเลิร์นนิ่ง ในด้านภาพรวม มากกว่ากลุ่มที่มีประสบการณ์ใช้คอมพิวเตอร์ ระดับพอใช้

ตารางที่ 5 การเปรียบเทียบระดับการยอมรับการเรียนรู้การสอนแบบอีเลิร์นนิ่งของนิสิตมหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ด้านการรับรู้ถึงความง่าย จำแนกตามประสบการณ์ใช้
คอมพิวเตอร์ (n=369)

ประสบการณ์ใช้คอมพิวเตอร์	$\bar{X}$	พื้นฐานเกี่ยวกับการใช้คอมพิวเตอร์		
		ดีมาก	พอใช้	ไม่ดี
ดีมาก	4.04	-	0.272 (0.002)*	0.158 (0.118)
พอใช้	3.76		-	-0.114 (0.136)
ไม่ดี	3.89			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 5 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนิสิตต่อระดับการยอมรับการเรียนรู้การสอนแบบอีเลิร์นนิ่งเป็นรายคู่ พบว่า มีความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนิสิตต่อระดับการยอมรับการเรียนรู้การสอนแบบอีเลิร์นนิ่ง ในด้านการรับรู้ถึงความง่าย จำแนกตามประสบการณ์ใช้คอมพิวเตอร์ จำนวน 1 คู่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ ระหว่างประสบการณ์ใช้คอมพิวเตอร์ ระดับดีมาก กับ ประสบการณ์ใช้คอมพิวเตอร์ ระดับพอใช้ โดยพบว่านิสิตกลุ่มที่มีประสบการณ์ใช้คอมพิวเตอร์ ระดับดีมาก มีความคิดเห็นต่อระดับการยอมรับการเรียนรู้การสอนแบบอีเลิร์นนิ่งในด้านการรับรู้ถึงความง่าย มากกว่ากลุ่มที่มีประสบการณ์ใช้คอมพิวเตอร์ ระดับพอใช้

ตารางที่ 6 การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อระดับการยอมรับการเรียนการสอนแบบอีเลิร์นนิ่งของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ด้านรับรู้ถึงประโยชน์จำแนกตามประสบการณ์ใช้คอมพิวเตอร์ (n=369)

ประสบการณ์ใช้คอมพิวเตอร์	$\bar{X}$	พื้นฐานเกี่ยวกับการใช้คอมพิวเตอร์		
		ดีมาก	พอใช้	ไม่ดี
ดีมาก	4.11	-	0.301 (0.001)*	0.238 (0.022)*
พอใช้	3.81		-	-0.063 (0.424)
ไม่ดี	3.87			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 6 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนิสิตต่อระดับการยอมรับการเรียนการสอนแบบอีเลิร์นนิ่งเป็นรายคู่ พบว่า มีความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนิสิตต่อระดับการยอมรับการเรียนการสอนแบบอีเลิร์นนิ่ง ในด้านรับรู้ถึงประโยชน์ จำแนกตามประสบการณ์ใช้คอมพิวเตอร์ จำนวน 2 คู่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ ระหว่างประสบการณ์ใช้คอมพิวเตอร์ ระดับดีมาก กับประสบการณ์ใช้คอมพิวเตอร์ ระดับพอใช้ และระดับไม่ดี โดยพบว่านิสิตกลุ่มที่มีประสบการณ์ใช้คอมพิวเตอร์ ระดับดีมาก มีความคิดเห็นต่อระดับการยอมรับการเรียนการสอนแบบอีเลิร์นนิ่ง ในด้านรับรู้ถึงประโยชน์มากกว่ากลุ่มที่มีประสบการณ์ใช้คอมพิวเตอร์ ระดับพอใช้ และมากกว่ากลุ่มที่มีประสบการณ์ใช้คอมพิวเตอร์ ระดับไม่ดี

ตารางที่ 7 การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อระดับการยอมรับการเรียนการสอนแบบอีเลิร์นนิ่งของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ด้านความตั้งใจในการใช้จำแนกประสบการณ์ใช้คอมพิวเตอร์ (n=369)

ประสบการณ์ใช้คอมพิวเตอร์	$\bar{X}$	พื้นฐานเกี่ยวกับการใช้คอมพิวเตอร์		
		ดีมาก	พอใช้	ไม่ดี
ดีมาก	4.18	-	0.282 (0.006)*	0.212 (0.071)
พอใช้	3.80		-	-0.069 (0.431)
ไม่ดี	3.87			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 7 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนิสิตต่อระดับการยอมรับการเรียนการสอนแบบอีเลิร์นนิ่งเป็นรายคู่ พบว่า มีความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนิสิตต่อระดับการยอมรับการเรียนการสอนแบบอีเลิร์นนิ่ง ในด้านความตั้งใจในการใช้ จำแนกตามประสบการณ์ใช้คอมพิวเตอร์ จำนวน 1 คู่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ ระหว่างประสบการณ์ใช้คอมพิวเตอร์ ระดับดีมาก กับประสบการณ์ใช้คอมพิวเตอร์ ระดับพอใช้ โดยพบว่านิสิตกลุ่มที่มีประสบการณ์ใช้คอมพิวเตอร์ ระดับดีมาก มีความคิดเห็นต่อระดับการยอมรับการเรียนการสอนแบบอีเลิร์นนิ่ง ในด้านความตั้งใจในการใช้มากกว่ากลุ่มที่มีประสบการณ์ใช้คอมพิวเตอร์ ระดับพอใช้

อภิปรายผล

1. การยอมรับของอาจารย์ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนแบบอีเลิร์นนิงโครงการวิชาบูรณาการมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ผู้สอนส่วนใหญ่เห็นความสำคัญในการนำเทคโนโลยีมาใช้ควบคู่กับการสอน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถหาความรู้เพิ่มเติมด้วยตนเอง เลือกเวลาเรียนได้ตามความเหมาะสมของแต่ละคน เนื่องจากการเรียนการสอนแบบอีเลิร์นนิงเป็นการเรียนผ่าน web browser ซึ่งทำให้ผู้เรียนเกิดความคุ้นเคยกับเทคโนโลยี กลายเป็นคนที่พร้อมในการเรียนรู้สิ่งใหม่และเป็นการพัฒนาสื่อการสอนของผู้สอนให้ทันสมัยและความต้องการของผู้เรียน ซึ่งโรเจอร์ (อ้างถึงใน สกาวเดือน ปธนสมิทธิ์ 2540: 20) ได้กล่าวว่า “การยอมรับ” (adoption) เป็นกระบวนการตัดสินใจโดยเริ่มตั้งแต่การที่บุคคลนั้นได้รับทราบเกี่ยวกับสิ่งเปลี่ยนแปลงใหม่ จนกระทั่งรับเอานวัตกรรมนั้นไปใช้ประโยชน์อย่างเต็มที่เพราะคิดว่านวัตกรรมนั้นเป็นวิธีที่ดีกว่าและมีประโยชน์มากกว่า แต่ถึงกระนั้นเมื่อเกิดการยอมรับแล้ว และหลังจากได้ประเมินผลแล้วแต่ยังไม่ปฏิบัติการเริ่มนำไปใช้ สิ่งเหล่านี้เป็นกระบวนการยอมรับทั้งสิ้น ซึ่งการนำอีเลิร์นนิงมาใช้ในการเรียนการสอนในโครงการวิชาบูรณาการ ควรพัฒนาในรูปแบบของสื่อเสริม ควบคู่กับการเรียนตามปกติจะเกิดผลดีกว่า เพราะบางวิชาต้องเรียนรู้จากตัวอย่างหรือประสบการณ์จริง จำเป็นที่จะต้องปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและผู้สอนโดยการสอดแทรกคุณธรรมและจริยธรรมเข้าไป สอดคล้องกับงานวิจัยของ อาทิตย์ พันธุ์สวัสดิ์ (2549:53) ได้กล่าวว่า การนำ E-learning มาใช้เป็นสื่อหลักแทนการสอนในชั้นเรียนตามปกติ นั้น ไม่อาจทำได้เพราะมีหลายวิชาที่จำเป็นต้องมีการอธิบายและการปฏิบัติจริง

2. ระดับการยอมรับการเรียนการสอนอีเลิร์นนิงของนิสิต โครงการวิชาบูรณาการมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.85$ S.D = .66) ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากผู้สอนได้ใช้อีเลิร์นนิงมาเป็นสื่อเสริมในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ซึ่งสามารถให้นิสิตค้นหาและเข้าถึงความรู้ใหม่ๆ ได้ทันเวลาและความต้องการเช่น แผนการสอนออนไลน์ ปฏิทินกิจกรรม การสอนรับส่งการบ้านผ่านเว็บ ประเมินผล ระบบเหล่านี้จะช่วยให้การถ่ายทอดแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างผู้สอนและผู้เรียนไม่ถูกจำกัดด้วยเวลาและสถานที่ จึงทำให้นิสิตมีการยอมรับการเรียนการสอนอีเลิร์นนิงอยู่ในระดับมาก ดังที่ สุวรรณ อุดมสมบูรณ์ (2544: 13) กล่าวว่า การยอมรับ หมายถึง การเห็นด้วยว่าดี มีประโยชน์เหมาะสมและเป็นจริงตามนั้น โดยไม่มีท่าทีคัดค้านหรือต่อต้าน พร้อมที่จะปฏิบัติเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้น การที่บุคคลจะยอมรับเทคโนโลยีเกิดมาจากการรับรู้ถึงความง่ายในการใช้เทคโนโลยี การเรียนการสอนแบบอีเลิร์นนิง (Perceived ease of use) และการรับรู้ถึงประโยชน์ (Perceived use fullness) จึงเป็นการกล่าวเกี่ยวกับด้านทัศนคติของบุคคลที่มีต่อเทคโนโลยี (Technology Attitude Model) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย ชิตพล สัมมานุช (2547: 32) ได้ศึกษาเรื่องความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนผ่านระบบเครือข่าย (E-Learning) ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นว่า ระบบการเรียนการสอนผ่านเครือข่าย (E-learning) เป็นเทคโนโลยีสารสนเทศที่สามารถตอบสนองความต้องการของแต่ละบุคคลได้มาก โดยเฉพาะในสังคมของโลกในยุคโลกาภิวัตน์ ซึ่งการนำระบบการเรียนการสอนผ่านระบบเครือข่าย (E-learning)

น่าจะทำให้มีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาวิชาที่ศึกษาเพิ่มขึ้น ยังเป็นแนวทางการเรียนที่สามารถเลือกเรียนได้ตามความสนใจและความถนัด จึงเป็นการสร้างให้เกิดทักษะและความชำนาญเฉพาะทางในการประกอบอาชีพทั้งนี้อาจเป็นเพราะการที่นักศึกษาที่มีความสนใจสิ่งใดสิ่งหนึ่งแล้วพยายามในสิ่งนั้นให้เกิดความเชี่ยวชาญอย่างแท้จริงก็จะส่งผลให้เกิดอาชีพเฉพาะทางเพิ่มขึ้นด้วย

3. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับการยอมรับการเรียนการสอน อีเลิร์นนิ่งของนิสิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ผลการวิจัยพบว่า เพศ และ ประสบการณ์ใช้งานคอมพิวเตอร์ ของนิสิต โครงการวิชาบูรณาการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ต่างกัน มีผลต่อระดับการยอมรับการเรียนการสอนอีเลิร์นนิ่ง ผู้วิจัยสามารถอภิปรายประเด็นสำคัญที่เป็นข้อค้นพบจากการวิจัย ได้ดังนี้

เพศ ผลการวิจัยพบว่า นิสิต โครงการวิชาบูรณาการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน เพศชาย และเพศหญิง มีประสบการณ์ใช้คอมพิวเตอร์ต่างกัน ส่งผลให้การยอมรับการเรียนการสอนอีเลิร์นนิ่ง ต่างกัน สอดคล้องกับ ประภาภรณ์ ชุบสุวรรณ ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับการใช้ระบบสารสนเทศ พบว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการยอมรับการใช้ระบบสารสนเทศ โดยใช้คอมพิวเตอร์เครือข่ายเพื่อการบริหารงานวิชาการได้แก่ เพศ ประสบการณ์ต่างกัน มีผลต่อการยอมรับเทคโนโลยี เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการรับรู้ถึงความง่ายและด้านการรับรู้ประโยชน์ และความตั้งใจที่ใช้กระบวนการเรียนการสอนอีเลิร์นนิ่ง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ พวงเพชร ฤทธิพรพันธุ์ ได้ศึกษาเรื่องตัวแปรที่สัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ของครูอาจารย์วิทยาลัยเทคนิค กลุ่มสถานศึกษาภาคใต้ กรมอาชีวศึกษา พบว่า เพศของครูที่มีผลต่อการยอมรับเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ต่างกัน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ อุทร นิยมชาติ พบว่า ครูกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตที่มีเพศต่างกันมีการยอมรับนวัตกรรมการเรียนการสอนแตกต่างกัน ดังนั้น เพศจึงมีอิทธิพลต่อการยอมรับเทคโนโลยี และรัชฎาวัลย์ บุญเดช (2546 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องพฤติกรรมและปัญหาในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของบุคลากรที่ทำงานกับบริษัทเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า เพศที่แตกต่างกันของบุคลากรมีผลต่อพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ สอดคล้องกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการยอมรับ (Rogers 1983 : 251-270) ปัจจัยด้านบุคลิกภาพปัจเจกบุคคลแต่ละคนเป็นผู้ตัดสินใจรับนวัตกรรมหรือไม่รับนวัตกรรม และเป็นผู้ที่ก้าวทันความเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีการศึกษา

ประสบการณ์การใช้คอมพิวเตอร์ กับการเรียนการสอนแบบอีเลิร์นนิ่งผลการวิจัยพบว่า นิสิตที่มีประสบการณ์ใช้คอมพิวเตอร์ ระดับดี ระดับพอใช้และระดับไม่ดี มีการยอมรับการเรียนการสอนแบบ อีเลิร์นนิ่งแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญในระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการรับรู้ถึงความง่ายและด้านการรับรู้ประโยชน์และความตั้งใจที่ใช้กระบวนการเรียนการสอนอีเลิร์นนิ่ง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญในระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการที่บุคคลเราจะรับรู้ถึงความง่ายและรับรู้ประโยชน์ของเทคโนโลยีนั้น เดวิส และฟิลลิป (Davis. 1989 and Philips.1994) ได้กล่าวถึง 2 องค์ประกอบที่มีส่วนสำคัญได้แก่ การรับรู้ถึงประโยชน์ (Perceived use fullness) คือ ที่เกิดจากลักษณะของระดับความเชื่อของบุคคลที่ได้ใช้เทคโนโลยี ดังนั้น การที่บุคคลจะแสดงทัศนคติออกมาได้อย่างชัดเจนที่สุดต้องผ่าน

ประสบการณ์ที่เรียนรู้ได้ด้วยตนเอง ผู้วิจัยสามารถอธิบายได้ว่า นิสิตที่มีทักษะหรือมีความคุ้นเคยในการใช้เป็นเวลานานจะมีความสนใจ การเรียนการสอนแบบอีเลิร์นนิ่งเป็นการเรียนรูปแบบหนึ่งที่ต้องอาศัยทักษะความรู้ทางคอมพิวเตอร์ ดังนั้นจึงเป็นไปได้ที่นิสิตซึ่งมีทักษะในการใช้คอมพิวเตอร์มาก มีแนวโน้มที่จะยอมรับการเรียนการสอนแบบอีเลิร์นนิ่ง เพราะการที่มีประสบการณ์ใช้คอมพิวเตอร์จะเป็นฐานสำคัญช่วยให้เรียนรู้ได้มากขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ สายฝน คำชาย (2546 : 83) พบว่านักเรียนที่มีประสบการณ์ใช้คอมพิวเตอร์เดิมสูง ส่งผลให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคอมพิวเตอร์สูง นักเรียนที่มีประสบการณ์การใช้คอมพิวเตอร์ต่ำส่งผลให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ โดยเฉพาะวิชาคอมพิวเตอร์เป็นวิชาที่มีเนื้อหาวิชาจากง่ายไปยาก มีความต่อเนื่องในเนื้อหาวิชานักเรียนที่มีความรู้พื้นฐานหรือประสบการณ์เดิมดี ก็จะนำความรู้ที่นั้นมาใช้อย่างต่อเนื่องช่วยให้เรียนรู้ได้ดีและรวดเร็ว และสอดคล้องกับงานวิจัยของ จิตติมา จิตบรรเทา (2547 :95) พบว่า ประสบการณ์การใช้งานคอมพิวเตอร์มีผลต่อการยอมรับการเรียนรู้แบบออนไลน์ (e-Learning) ทำให้นิสิตมีการรับรู้ว่าอีเลิร์นนิ่งใช้งานง่าย และมีประโยชน์ ทำให้นิสิตเกิดความตั้งใจที่จะใช้อีเลิร์นนิ่ง และเข้าใจกระบวนการเรียนการสอนแบบอีเลิร์นนิ่งมากกว่า ซึ่งมอสทีเยและคณะ (Mostey and others 1996: 58) กล่าวว่าไว้ว่า การยอมรับสิ่งใหม่ๆ ของบุคคลกับความรูสึก ความเข้าใจ หรือความเป็นไปได้ในสิ่งต่างๆ ที่เกิดขึ้น ดังทฤษฎีตัวแบบการยอมรับเทคโนโลยี (The technology acceptance Model หรือ TAM) ของ (Davis.1989 and Philips.1994) การที่บุคคลจะยอมรับเทคโนโลยีเกิดมาจากการรับรู้ถึงความสะดวกในการใช้เทคโนโลยีการเรียนการสอนแบบอีเลิร์นนิ่ง (Perceived ease of use) และการรับรู้ถึงประโยชน์ (Perceived use fullness) จึงเป็นการกล่าวเกี่ยวกับด้านทัศนคติของบุคคลที่มีต่อเทคโนโลยี (Technology Attitude Model)

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไปจากผลการวิจัย

1.1 มหาวิทยาลัยควรจัดหน่วยงานฝึกอบรมอีเลิร์นนิ่งหรือหน่วยงานที่รับผิดชอบ ให้แก่อาจารย์และบุคลากร โดยนำผลการวิจัยนี้ไปเป็นแนวทางในการปรับปรุง

1.2 ระบบเครือข่ายในมหาวิทยาลัยยังไม่สามารถรองรับการเรียนการสอนอีเลิร์นนิ่งได้ ดังนั้น เพื่อให้สามารถรองรับเทคโนโลยีใหม่ๆ มหาวิทยาลัยควรจัดสรรทรัพยากรให้พอกับจำนวนนิสิต

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาแรงจูงใจในการเรียนการสอนแบบอีเลิร์นนิ่งของอาจารย์

2.2 ควรศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับการเรียนการสอนแบบอีเลิร์นนิ่งของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ในวิทยาเขตฯ อื่น เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนการสอนแบบอีเลิร์น

อ้างอิง

ภาษาไทย

กิดานันท์ มลิทอง. เทคโนโลยีการศึกษาและนวัตกรรม. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: อรุณการพิมพ์, 2543.

กิดานันท์ มลิทอง. เทคโนโลยีและการสื่อสารเพื่อการศึกษา. กรุงเทพฯ : อรุณการพิมพ์, 2548

- กิตติยา ขุมทอง. พฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาของนิสิต.วิทยานิพนธ์
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ, 2546.
- กนกวรรณ จันทร์สว่าง. ความคิดเห็น ความพร้อม และการยอมรับการเรียนการสอนผ่าน
สื่ออิเล็กทรอนิกส์ (e-Learning) ของอาจารย์สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ สังกัด
ทบวงมหาวิทยาลัย ในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
คอมพิวเตอร์เทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี, 2545.
- ขอบข่ายงานของการพัฒนาอีเลิร์นนิง(E-Learning Framework) (ที่มา:
<http://bookstoread.com/framework/>)
- คมกริช ทักษิณา. พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนที่เข้าร่วม
โครงการเครือข่ายคอมพิวเตอร์เพื่อโรงเรียนไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชา
การบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2540
- จารึก ชุกติติกุล. การวิเคราะห์พฤติกรรมที่เอื้อต่อการพัฒนาของนักศึกษาครูและสิ่งกระตุ้นพฤติกรรม.
วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนศึกษาศาสตร์. มหาวิทยาลัยศรีนครินทร
วิโรฒ, 2524.
- ใจทิพย์ ณ สงขลา. การสอนผ่านเครือข่ายเวิลด์ ไวด์ เว็บ. วารสารครุศาสตร์ 27(3) : 18-28.
- จตุพร ศิริวัฒนสกุล. ความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนออนไลน์ผ่านระบบอินเทอร์เน็ตของนักศึกษา
ปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ ในเขตกรุงเทพมหานคร.วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษา
มหาบัณฑิต.สาขาวิชาการตลาด มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2545.
- จิตติมา จิตบรรเทา. ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการยอมรับการเรียนการสอนแบบออนไลน์
(e-Learning) มาใช้ในการปฏิบัติงานของพนักงานในองค์กรที่มีการนำการเรียนรู้
แบบออนไลน์ (e-Learning) มาใช้ในการปฏิบัติงาน. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต.
สาขาจิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2547.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2523). เทคโนโลยีและสื่อการศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตร
แห่งประเทศไทย.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. การพัฒนาชุดการสอน ความพร้อมด้านสังคมเด็กปฐมวัย. 17 (2550)
- ชิตพล สัมมานุช. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนผ่านระบบเครือข่าย (E-Learning) ของ
นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2547.
- ดวงรัตน์ อาบใจ. สมรรถภาพที่พึงประสงค์สำหรับครูระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่ใช้เทคโนโลยี
สารสนเทศและการสื่อสาร สำหรับโรงเรียนในโครงการพัฒนาการศึกษา ระดับมัธยมศึกษา.
วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาโสตทัศนศึกษา ภาควิชาหลักสูตรการสอนและ
เทคโนโลยีการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2546.

ถนอมพร (ต้นพิพัฒน์) เล่าหจรัสแสง. คอมพิวเตอร์ช่วยสอน หลักการออกแบบและการสร้าง

คอมพิวเตอร์ช่วยสอนด้วยโปรแกรม Multimedia Tool book (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์วงกลมลดพรตักชั้น, 2542.

ถนอมพร เล่าหจรัสแสง. คอมพิวเตอร์ช่วยสอน. กรุงเทพฯ : ดวงกลมโปรดักชั่น, 2541.

ถนอมพร เล่าหจรัสแสง. การสอนบนเว็บ. (Web-Based Instruction) นวัตกรรมเพื่อคุณภาพ

การสอน. วารสารศึกษาศาสตร์สาร มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ .ปีที่ 28 ฉบับที่ 1 (มกราคม-มิถุนายน 2554)

รัชฎาวัลย์ บุญเดช. พฤติกรรมและปัญหาในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของบุคลากรที่ทำงานกับบริษัทเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร. ปรินิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2546.

บุญเรือง เนียมหอม. การพัฒนาระบบการเรียนการสอนทางอินเทอร์เน็ตในระดับอุดมศึกษา.วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต ภาควิชาโสตทัศนศึกษาบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.

ประภาภรณ์ ชุบสุวรรณ. ปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับการใช้ระบบสารสนเทศโดยใช้คอมพิวเตอร์เครือข่ายเพื่อการบริหารงานวิชาการของครูอาจารย์วิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษากระทรวงศึกษาธิการในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต สาขาวิชาคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี, 2545.

โปรดปราน พิตรสาดร, และคณะ. ที่นี่ E-learning. พิมพ์ครั้งที่ 1.กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ TJ book, 2545

ปราวีณยา สุวรรณณัฐโชติ. กรณีศึกษากระบวนการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศในโรงเรียน. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต ภาควิชาโสตทัศนศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.

ปราวีณยา สุวรรณณัฐโชติและปรียนันท์ นิลสุข. การยอมรับนวัตกรรมและเทคโนโลยี [ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 14 ธันวาคม 2550 เข้าถึงได้จาก <http://www7.brinkster.com/prachyanun/artical/iniovation.htm>.

มนต์ชัย เทียนทอง. การออกแบบและพัฒนาคอร์สแวร์สำหรับบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน.กรุงเทพฯ : ภาควิชาคอมพิวเตอร์ศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ, 2545.

พิมพ์พรรณ เทพสุเมธานนท์, ศิริบุรณ์ สายโกสม, ดวงแสง ณ นคร. ความรู้เกี่ยวกับการศึกษาจิตวิทยาและเทคโนโลยีการศึกษา = Knowledge of education psychology and education technology: ED 501. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2542.

ลัดดา, อังคณา, และองอาจ. รายงานการวิจัยผลการใช้บทเรียนออนไลน์ผ่านระบบอินเทอร์เน็ต

(e-learning) รายวิชา 234 119 ครูกับสังคมอีสานสำหรับนักศึกษาสาขาสังคมศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2549.

วุฒิสักดิ์ โกชนกุล. ผลของการสอนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปฏิบัติ

ขลุ่ยเพียงออ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์
เทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี, 2546.

ศราวุฒิ ศรีศักดิ์. การวิเคราะห์ตัวประกอบที่มีอิทธิพลต่อการยอมรับนวัตกรรมทางด้าน E-Learning

ของอาจารย์และนักศึกษา มจร.สจล. และสจพ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์
ครุศาสตร์เทคโนโลยี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี,
2546.

สำลี ทองธิว และเผ่าไทย ทองธิว. กลวิธีเผยแพร่ข่าวสารนวัตกรรมทางการศึกษา สำหรับผู้บริหารและครู

ก้าวหน้า. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์อักษรสัมพันธ์, 2526.

สายฝน คำชาย ปัจจัยที่ส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา

โรงเรียนเทศบาลนครอุดรธานี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ สาขาวิจัยการศึกษา
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2548.

สุวรรณี สมปอง. การยอมรับนโยบายปรับปรุงขั้นตอนการบริหารงานสาขา : กรณีศึกษาพนักงาน

ธนาคาร. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาอุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2544

อาทิตย์ พันธุ์สวัสดิ์ .สภาพปัจจุบัน ปัญหาอุปสรรคและแนวทางการพัฒนาการใช้ระบบ (e-Learning)

ในการเรียนการสอน, 2549.

ภาษาต่างประเทศ

Davis F.D. Perceived usefulness, perceived ease of use, and user acceptance of
information technology. *MIS Quarterly*, 13,3: 319-340,1989.

Dubrin, J.A. and R.D. Lerland. *Management Organization*. 2nd ed. Ohio South Western
College Publishing, 1993

Rogers, E. M., & Shoemaker, F. *Communication and Innovation : Across*
Culture Approach. New York : The free Press, 1917.

Mostey, D.C. , Pietri P.H. and Megginson L.C. *Management : Leadership in Action*. 5 th ed.
New York: Harper Collins College Publishers, 1996.